

[Startpagina](#) > ... > [Familierecht En Erfenissen](#) > [Erfenissen](#) > [Erfenissen](#) > [Romania](#)

Erfenissen

 Roemenië

Inhoud aangereikt door

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Dit informatieblad is opgesteld in samenwerking met de [Raad van notarissen van de Europese Unie \(CNUE\)](#).

1 Hoe wordt de uiterste wilsbeschikking (testament, gemeenschappelijk testament, erfovereenkomst) opgesteld?

Gezamenlijke testamente en erfovereenkomsten zijn in Roemenië wettelijk verboden.

Bij gewone testamente kan het gaan om holografische of authentieke testamente.

Een holografisch testament is handgeschreven, gedateerd en ondertekend door de erflater en wordt vóór de tenuitvoerlegging aan een notaris overgelegd om naar behoren te worden voorzien van een stempel en te worden gevalideerd.

Een authentiek testament wordt verleden door een notaris of een andere persoon met de bevoegdheid om testamente te authenticeren. De erflater dicteert het testament aan de notaris, die het testament opstelt en voorleest, onder vermelding van de toepasselijke formaliteiten. Als het testament reeds is opgesteld door de erflater, wordt het door de notaris voorgelezen en verklaart de erflater dat het testament zijn of haar uiterste wilsbeschikking vertegenwoordigt. Het testament wordt ondertekend door de erflater, terwijl het authenticatiecertificaat wordt ondertekend door de notaris. Tijdens de authenticatie kan de erflater vergezeld zijn van een of twee getuigen.

Geprivilegieerde testamente, d.w.z. noodtestamente die in bijzondere situaties worden opgemaakt door bepaalde functionarissen in het bijzijn van twee getuigen, hebben de bewijskracht van een authentieke akte.

Als er in het testament bedragen worden toegekend aan gespecialiseerde instellingen, moet worden voldaan aan de specifieke formele vereisten die zijn vastgesteld in de bijzondere wetgeving die de organisatie van deze instellingen regelt.

Het testament bevat bepalingen inzake de aanwijzing van een (in)directe legataris, de verdeling van de nalatenschap, onterving, de benoeming van een executeur van het testament, verantwoordelijkheden, de herroeping van legaten enz.

De bepalingen inzake de overdracht van de nalatenschap/goederen van de overledene worden legaten genoemd. Legaten kunnen worden onderverdeeld in de volgende categorieën: universele legaten of legaten onder universele/bijzondere titel. Een universeel legaat verleent een recht op de hele nalatenschap, terwijl een legaat onder universele titel een recht op een fractie van de totale nalatenschap verleent.

Zie de artikelen 1034 en volgende van het burgerlijk wetboek.

2 Moet de wilsbeschikking worden geregistreerd en, zo ja, hoe?

De notaris die het testament authenticeert, moet het testament inschrijven in het nationaal notarieel register inzake het bewijs van liberaliteiten (*Registrul național notarial de evidentă a liberalităților RNNEL*), waarin ook schenkingen worden geregistreerd.

Zie artikel 1046 van het burgerlijk wetboek en artikel 164 van wet nr. 36/1995 betreffende het notarisambt, opnieuw gepubliceerd.

3 Gelden er beperkingen voor de bevoegdheid om bij uiterste wil te beschikken (bv. een wettelijk erfdeel)?

De legitieme portie is het deel van de nalatenschap waarop legitimarissen (langstlevende echtgeno(o)t(e), bloedverwanten in neergaande lijn en bevoorrechte bloedverwanten in opgaande lijn – d.w.z. de ouders van de overledene) recht hebben, ook al gaat dit in tegen de wensen van de overledene. De legitieme portie voor elke legitimaris is de helft van het deel dat ze zouden hebben ontvangen als ze wettelijk zouden erven bij het ontbreken van liberaliteiten en ontervingsbepalingen in het testament.

Zie de artikelen 1086 en volgende van het burgerlijk wetboek.

4 Wie erft er en hoeveel, wanneer er geen uiterste wilsbeschikking is?

De nalatenschap gaat over op de wettelijke erfgenamen, te weten de langstlevende echtgeno(o)t(e) en verwanten van de overledene, in de volgende volgorde:

- bloedverwanten in neergaande lijn – eerste lijn van erfgenamen;
- bevoorrechte bloedverwanten in opgaande lijn (d.w.z. de ouders) en bevoorrechte bloedverwanten in de zijlijn – tweede lijn van erfgenamen;
- gewone bloedverwanten in opgaande lijn – derde lijn van erfgenamen;
- gewone bloedverwanten in de zijlijn – vierde lijn van erfgenamen.

Bloedverwanten in neergaande en opgaande lijn hebben recht op de nalatenschap ongeacht hun graad van verwantschap met de overledene, terwijl bloedverwanten in de zijlijn niet verder dan tot de vierde graad recht op de nalatenschap hebben.

Alleen bloedverwanten in neergaande lijn van de kinderen van de overledene en bloedverwanten in neergaande lijn van de broers en zussen van de overledene kunnen op grond van een recht van vertegenwoordiging deelnemen aan de erfopvolging. In geval van vertegenwoordiging wordt de nalatenschap verdeeld langs de ouderlijke lijn. Als een lijn meer dan één tak heeft, vindt binnen de lijn een onderverdeling plaats waarbij de nalatenschap in gelijke porties wordt verdeeld.

De langstlevende echtgeno(o)t(e) neemt samen met wettelijke erfgenamen deel aan de erfopvolging in de volgende verhouding:

- 1/4 van de nalatenschap als het resterende deel overgaat op de bloedverwanten in neergaande lijn;
- 1/3 van de nalatenschap als het resterende deel overgaat op de bevoorrechte bloedverwanten in opgaande lijn (d.w.z. de ouders) en de bevoorrechte bloedverwanten in de zijlijn;
- 1/2 van de nalatenschap als het resterende deel overgaat op hetzij de bevoorrechte bloedverwanten in opgaande lijn (d.w.z. de ouders), hetzij de bevoorrechte bloedverwanten in de zijlijn;
- 3/4 van de nalatenschap als het resterende deel overgaat op hetzij de gewone bloedverwanten in opgaande lijn, hetzij de gewone bloedverwanten in de zijlijn.

De langstlevende echtgeno(o)t(e) kan het recht hebben om in de echtelijke woning te blijven wonen en kan ook het meubilair en de huishoudelijke goederen (de inboedel) erven.

Bloedverwanten in neergaande lijn, de kinderen van de overledene en hun directe nakomelingen, sluiten alle erfgenamen uit de andere categorieën uit en hebben recht op de nalatenschap in de volgorde die wordt bepaald door de graad van verwantschap met de overledene. Als de langstlevende echtgeno(o)t(e) recht heeft op de

erfenis, ontvangen de bloedverwanten in neergaande lijn gezamenlijk 3/4 van de nalatenschap.

De bevoorrechte bloedverwanten in opgaande lijn zijn de vader en de moeder van de overledene, en zij erven in gelijke delen.

De bevoorrechte bloedverwanten in de zijlijn zijn de broers en zussen van de overledene en hun nakomelingen, tot de vierde graad.

Als de langstlevende echtgeno(o)t(e) samen met zowel de bevoorrechte bloedverwanten in opgaande lijn als de bevoorrechte bloedverwanten in de zijlijn deelneemt aan de erfopvolging, ontvangt de tweede lijn van erfgenamen 2/3 van de nalatenschap; de tweede lijn van erfgenamen ontvangt 1/2 als er bevoorrechte bloedverwanten in opgaande lijn of bevoorrechte bloedverwanten in de zijlijn zijn, d.w.z. een van beide categorieën.

De portie voor de bevoorrechte bloedverwanten in opgaande lijn en de bevoorrechte bloedverwanten in de zijlijn wordt onder hen verdeeld, en de individuele porties zijn derhalve afhankelijk van het aantal bevoorrechte bloedverwanten in opgaande lijn. Als er maar één ouder is, ontvangt deze 1/4 van de nalatenschap en ontvangen de bevoorrechte bloedverwanten in de zijlijn 3/4 van de nalatenschap. Als er twee ouders zijn, ontvangen deze samen 1/2 van de nalatenschap en ontvangen de bevoorrechte bloedverwanten in de zijlijn de andere helft van de nalatenschap.

De erfenis van de bevoorrechte bloedverwanten in de zijlijn wordt in gelijke delen tussen hen verdeeld of, als ze door een recht van vertegenwoordiging deelnemen aan de erfopvolging, tussen ouderlijke lijnen. Indien er verschillende verwantschappen in de zijlijnen zijn, wordt de nalatenschap in gelijke delen verdeeld tussen de moederlijke lijn en de vaderlijke lijn, waarbij de hierboven beschreven regels van toepassing zijn. Bloedverwanten in de zijlijn die via beide lijnen verwant zijn aan de overledene ontvangen cumulatieve porties.

Als er geen erfgenamen zijn, wordt de nalatenschap geacht vacant te zijn en gaat deze naar de gemeente of stad waar de nalatenschap zich op het moment van het openvallen ervan bevindt.

Zie de artikelen 970 tot en met 983 en de artikelen 1135 tot en met 1140 van het burgerlijk wetboek.

5 Welke autoriteiten zijn bevoegd:

5.1 op het gebied van erfopvolging?

De bevoegde organen voor niet-contentieuze erfopvolgingsprocedures zijn notarissen, terwijl rechtbanken van eerste aanleg ('*judecătorie*') bevoegd zijn voor contentieuze erfopvolgingsprocedures.

De erfgenaam of andere belanghebbenden kunnen zich rechtstreeks tot de rechtbank wenden via overlegging van een notarieel certificaat inzake de verificatie van het erfregister.

Zie de artikelen 103 en volgende van wet nr. 36/1995 en artikel 193 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

5.2 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van de nalatenschap te ontvangen?

Een erfgenaam aanvaardt de erfenis uitdrukkelijk wanneer hij of zij uitdrukkelijk de titel/hoedanigheid van erfgenaam aanvaardt. Deze aanvaarding vindt stilzwijgend plaats als de erfgenaam een akte laat verlijden of een handeling verricht die alleen kan worden verleden of worden verricht in de hoedanigheid van erfgenaam (artikel 1108 van het burgerlijk wetboek).

De verklaring van afstand van de nalatenschap wordt afgelegd ten overstaan van een notaris of een diplomatieke missie of consulaire vertegenwoordiging van Roemenië (artikel 1120, lid 2, van het burgerlijk wetboek).

Alle notariële akten die betrekking hebben op de aanvaarding of weigering van de nalatenschap worden geregistreerd in het nationaal notarieel register inzake het bewijs van liberaliteiten (*Registrul național notarial de evidentă a opțiunilor succesoriale RNNEOS*).

5.3 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van een legaat te ontvangen?

Zie punt 5.2.

5.4 om een verklaring houdende verwerping of aanvaarding van een wettelijk erfdeel te ontvangen?

Zie punt 5.2.

Na de opening van een erfopvolgingsprocedure worden liberaliteiten (onverplichte handelingen van vrijgevigheid) die inbreuk maken op legitieme porties op verzoek van legitimarissen, erfopvolgers en niet-zekergestelde crediteuren van legitimarissen onderworpen aan een korting. Wanneer er meerdere legitimarissen zijn, wordt deze korting slechts toegepast tot het niveau van de legitieme portie van de verzoeker en is de verzoeker de enige begunstigde van de korting. De korting kan ertoe leiden dat legaten ongeldig worden en dat schenkingen worden geannuleerd.

Zie de artikelen 1092 tot en met 1097 van het burgerlijk wetboek.

6 Korte beschrijving van de procedure voor de behandeling van een erfopvolging uit hoofde van het nationale recht, waaronder de vereffening van de nalatenschap en de verdeling van de goederen (geef ook aan of de erfopvolgingsprocedure ambtshalve wordt ingeleid door een gerecht of een andere bevoegde autoriteit).

De notariële erfopvolgingsprocedure wordt op verzoek geopend. Het verzoek wordt ingeschreven in het erfregister van de betreffende notaris, nadat het eerst is ingeschreven in het erfregister van de kamer van notarissen. De aangestelde notaris verifieert de territoriale jurisdictie voor de nalatenschap en geeft opdracht tot oproeping van de personen die recht hebben op erfopvolging, en wanneer er een testament is, van eventuele legatarissen, executeurs van het testament, wettelijke vertegenwoordigers van rechtsonbekwame erfgenamen, vertegenwoordigers van het toezichthoudende orgaan (indien van toepassing) en vertegenwoordigers van de bevoegde overheidsinstantie (in geval van een vacante nalatenschap). De notaris stelt de hoedanigheid van de erfgenamen en legatarissen en hun rechten vast en bepaalt hoe de nalatenschap van de overledene is samengesteld.

Het aantal erfgenamen en/of legatarissen en hun respectieve hoedanigheden worden vastgesteld door raadpleging van de registers van de burgerlijke stand, door middel van een testament en met behulp van getuigen. De goederen van de nalatenschap worden vastgesteld met behulp van officiële documenten of enig ander wettelijk toegelaten bewijsmiddel.

Zie de artikelen 103 tot en met 120 van wet nr. 36/1995, opnieuw gepubliceerd.

De erfgenamen of andere belanghebbenden kunnen zich rechtstreeks tot de bevoegde rechtbank wenden via overlegging van een notarieel certificaat inzake de verificatie van het erfregister. De gerechtelijke verdeling van de nalatenschap kan worden uitgevoerd op grond van overeenstemming tussen de partijen. Wanneer er geen overeenstemming is, moet de rechtbank de goederen, de status van elke erfgenaam, het aandeel van elke erfgenaam in de nalatenschap en alle op de nalatenschap rustende vorderingen, schulden en verplichtingen vaststellen. De rechtbank kan een beschikking inzake de korting van buitensporige liberaliteiten en het annuleren van schenkingen geven. De verdeling van de goederen vindt plaats in natura, door de vorming van kavels of door de toekenning van afzonderlijke goederen aan een van de erfgenamen mits deze een geldbedrag betaalt aan de overige erfgenamen. De rechtbank kan gelasten dat bezittingen worden verkocht, met toestemming van de partijen of door een deurwaarder middels een openbare veiling. De rechtbank doet een uitspraak en beslist over de verdeling van de bedragen die door een van de erfgenamen voor de andere erfgenamen zijn gedeponneerd en van de bedragen die voortvloeien uit de verkoop van goederen.

Zie artikel 110 van wet nr. 36/1995 en artikel 193, lid 3, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

Met de toestemming van alle erfgenamen kan de notaris overgaan tot de afwikkeling van de verplichtingen van

de nalatenschap, d.w.z. de inning van vorderingen, de betaling van schulden, de verkoop van roerende/onroerende zaken en de tenuitvoerlegging van specifieke legaten.

In de verplichte eerste fase zal de notaris een certificaat inzake de afwikkeling van de nalatenschap afgeven, waarin de nalatenschap (vorderingen en verplichtingen), de erfgenamen en hun respectieve aandelen in de nalatenschap, de toestemming van de erfgenamen voor de wijze waarop de verplichtingen worden afgewikkeld, de benoeming van een curator en een termijn voor de voltooiing van de procedure worden vermeld.

De curator int de vorderingen, betaalt de schulden en verkoopt de goederen van de nalatenschap. De curator dient bij de aangestelde notaris een verslag in met een beschrijving van de door hem of haar voor de inning van de vorderingen verrichte handelingen en de gebruikte methode voor het betalen van de schulden. Na afloop van de procedure geeft de notaris een erfrechtcertificaat (erfrechtverklaring) af en wordt het nettoproduct van de afwikkeling aangegeven in het document waarin de nalatenschap wordt beschreven.

Zie de artikelen 121 tot en met 134 van wet nr. 36/1995 en artikel 1114 van het burgerlijk wetboek.

De verdeling van de nalatenschap tussen de erfgenamen vindt plaats nadat, na de afwikkeling, het erfrechtcertificaat is afgegeven. De verdeling van de nalatenschap kan op vrijwillige basis plaatsvinden. Met betrekking tot schenkingen is het de verplichting van langstlevende echtgeno(o)t(e) en de bloedverwanten in neergaande lijn van de overledene die recht hebben op een wettelijk erfdeel om de geschonken goederen die niet zijn vrijgesteld terug in de nalatenschap te brengen.

Voldoening van verplichtingen. Uitzonderingen op de wettelijke verdeling van de verplichtingen van de nalatenschap

De universele erfgenamen en erfgenamen onder universele titel moeten bijdragen aan de voldoening van de schulden en verplichtingen van de nalatenschap naar rato van hun respectieve aandeel in de nalatenschap.

De persoonlijke crediteuren van de erfgenamen en belanghebbenden kunnen om de verdeling van de nalatenschap verzoeken of het recht uitoefenen om aanwezig te zijn bij de vrijwillige verdeling of tussenbeide te komen in de verdeling. Verzoeken van crediteuren worden geregistreerd in het nationaal notarieel register voor bewijs van crediteuren die natuurlijke personen zijn en bewijs van bezwaren tegen verdelingen van nalatenschappen (*RNNEC - Registrul național notarial de evidență a creditorilor persoanelor fizice și a opozițiilor la efectuarea partajului succesoral*).

De universele erfgenaam of erfgenaam onder universele titel die te veel heeft bijgedragen aan de betaling van een gezamenlijke schuld heeft een verhaalsrecht jegens de anderen, maar alleen voor het deel van de gezamenlijke schuld dat aan elke erfgenaam kan worden toegeschreven, ook als hij of zij in de rechten van de crediteuren was getreden.

Verdeling van de goederen van bloedverwanten in opgaande lijn

Bloedverwanten in opgaande lijn kunnen hun goederen onder bloedverwanten in neergaande lijn verdelen door middel van schenkingen of bij testament. Wanneer niet alle goederen van de nalatenschap zijn opgenomen, worden de niet-opgenomen goederen verdeeld conform de wet.

Zie de artikelen 669 tot en met 686 en de artikelen 1143 tot en met 1163 van het burgerlijk wetboek.

7 Hoe en wanneer wordt iemand erfgenaam of legataris?

Een persoon kan erven als hij of zij op het moment van het opvallen van de nalatenschap bestaat en/of rechtsbekwaam is om liberaliteiten te ontvangen, recht heeft op de nalatenschap, niet door gedrag onwaardig is om te erven en niet onterfd is.

De persoon die wordt geroepen om een erfenis te ontvangen kan de erfenis aanvaarden of weigeren. De legataris die tevens een wettelijke erfgenaam is, kan maar in een van deze hoedanigheden optreden. Wanneer de legitieme portie niet is geschonden, maar uit het testament blijkt dat de overledene het erfdeel van de wettelijke erfgenaam wilde verlagen, kan deze laatste alleen als legataris optreden.

Zie de artikelen 957 tot en met 963 en de artikelen 987, 989, 993, 1074, 1075, 1076, 1100, 1101 en 1102 van het burgerlijk wetboek.

8 Zijn de erfgenamen aansprakelijk voor de schulden van de erflater en, zo ja, onder welke voorwaarden?

Ja, zie punt 6.

9 Welke documenten en/of informatie zijn normaliter vereist voor de registratie van onroerende goederen?

Het verzoek om inschrijving in het kadaster moet vergezeld gaan van het originele document of een door een notarieel bekrachtigde kopie daarvan, en in geval van een gerechtelijke beslissing, van een gewaarmerkt afschrift met de vermelding "definitief". Het kadaster schrijft de zaak in indien het document aan diverse formele eisen voldoet: de identificatie van de partij en van de onroerende zaak; het bestaan van een notarieel bekrachtigde vertaling (in geval van een authentieke notariële akte moet die door een Roemeense notaris zijn afgegeven); het bestaan van uittreksels uit het kadaster; de betaling van de vergoeding enz. De eerste inschrijving van de onroerende zaak in het geïntegreerde informatiesysteem van het kadaster kan ook op basis van het erfrechtcertificaat en de kadastrale documentatie worden verricht.

9.1 Is de benoeming van een beheerder verplicht of op verzoek verplicht? Indien dat verplicht is of verplicht is op verzoek, welke maatregelen moeten er dan worden genomen?

Vrijwillige benoeming

De erflater kan een of meer personen benoemen tot executeur van het testament. De executeur van het testament beheert de nalatenschap tot maximaal twee jaar na het openvallen van de nalatenschap. Deze termijn kan bij gerechtelijke beschikking worden verlengd.

Verplichte benoeming

Als de debiteur overlijdt voordat hij of zij een executeur heeft kunnen benoemen, kan de tenuitvoerlegging niet worden gestart. Als de debiteur overlijdt na de start van de tenuitvoerlegging, kan de procedure niet worden voortgezet totdat de erfenis is aanvaard of totdat er een bewindvoerder van de (bijzondere) nalatenschap is benoemd. Als de crediteur of de executeur kennis krijgt van het overlijden van de debiteur, is hij of zij verplicht de kamer van notarissen van de laatste woonplaats van de overledene te verzoeken dit feit in te schrijven in het speciale register betreffende tenuitvoerleggingsprocedures en een certificaat af te geven. In dit certificaat moet worden vermeld of de nalatenschap is afgewikkeld, en, zo ja, wie de erfgenamen zijn en of er een bewindvoerder is benoemd in afwachting van de aanvaarding van de erfenis.

Als het risico bestaat dat goederen worden verkocht, zoekraken of worden vervangen of vernietigd, verzegelt de notaris de goederen of overhandigt hij of zij deze aan een bewaarnemer.

Totdat de erfenis is aanvaard of als de erfgenaam niet bekend is, kan de notaris een speciale bewindvoerder voor de nalatenschap benoemen om de rechten van potentiële erfgenamen te beschermen.

Zie artikel 686 van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering en artikel 1117, lid 3, artikel 1136 en de artikelen 1077 tot en met 1085 van het burgerlijk wetboek.

9.2 Wie is er gerechtigd de uiterste wilsbeschikking van de erflater uit te voeren en/of de nalatenschap te beheren?

De executeur van het testament, de curator, een wettelijke erfgenaam/testamentaire erfgenaam, een benoemde bewaarnemer/bewindvoerder (zie punt 9.1).

De curator, die zijn of haar taken onder toezicht van de notaris verricht, kan worden benoemd door de overledene, de erfgenamen of de rechtbank.

Zie artikel 124 van wet nr. 36/1995 en artikel 1117, lid 3, en artikel 1136 van het burgerlijk wetboek.

9.3 Over welke bevoegdheden beschikt een beheerder?

Zie punt 9.1.

De executeur van het testament verzegelt de goederen, stelt de boedelbeschrijving op, verzoekt de rechtbank om de verkoop van goederen goed te keuren, betaalt de schulden van de nalatenschap en int de vorderingen van de nalatenschap.

Zie de artikelen 1077 tot en met 1085 van het burgerlijk wetboek en de artikelen 103 tot en met 134 van wet nr. 36/1995.

10 Welke documenten worden krachtens het nationale recht gewoonlijk gebruikt tijdens of aan het einde van een erfopvolgingsprocedure ter staving van de rechtspositie en de rechten van de rechthebbenden? Hebben zij een specifieke bewijskracht?

De notaris stelt gemotiveerde conclusies op en stelt na de afwikkeling van de nalatenschap een definitief certificaat op op basis waarvan het erfrechtcertificaat/legatariscertificaat wordt afgegeven.

Het erfrechtcertificaat omvat een beschrijving van de wijze waarop de omvang van rechten is vastgesteld en dient als bewijs voor de hoedanigheid van erfgenaam en voor het eigendomsrecht. De notaris kan een certificaat inzake de status van erfgenaam afgeven, waarin het aantal erfgenamen, hun hoedanigheid en de omvang van hun rechten worden beschreven, maar niet de nalatenschap.

Wanneer er geen erfgenamen zijn, wordt de nalatenschap geacht vacant te zijn en wordt een certificaat inzake de vacatie van de nalatenschap afgegeven.

De notaris kan de procedure hervatten om het definitieve notariële certificaat met de ontbrekende goederen af te geven en geeft daartoe een addendum bij het erfrechtcertificaat af.

Personen die van mening zijn schade te hebben geleden, kunnen de rechtbank om nietigverklaring van het certificaat en vaststelling van hun rechten verzoeken. In geval van nietigverklaring geeft de notaris een nieuw erfrechtcertificaat af op basis van de definitieve gerechtelijke beslissing. De belanghebbende partijen kunnen ook een authentieke akte laten opstellen door een notaris waarin de minnelijke schikking van het geschil wordt gecertificeerd. In dat geval wordt er een nieuw erfrechtcertificaat afgegeven. In afwachting van de minnelijke schikking van het geschil door middel van een notariële akte, of in afwachting van de nietigverklaring van het erfrechtcertificaat door de rechtbank, dient het nieuwe certificaat als bewijs van de hoedanigheid van wettelijke of testamentaire erfgenaam, en van de eigendomsrechten van de erfgenamen die de goederen van de nalatenschap aanvaardden naar rato van hun respectieve aandeel.

Een universele erfgenaam/de erfgenaam onder universele titel kan te allen tijde verzoeken om de erkenning van die hoedanigheid jegens een persoon die ten onrechte goederen uit de nalatenschap bezit, door een procedure in te leiden waarbij de rechten van een erfgenaam worden opgeëist.

In contentieuze erfrechtprocedures wijzen de rechtbanken uitspraken, beslissingen en vonnissen. De verdelingsbeslissing heeft een constitutief effect en wordt afdwingbaar nadat zij definitief is geworden.

Zie de artikelen 1130 tot en met 1134 en de artikelen 1635 tot en met 1639 van het burgerlijk wetboek en de artikelen 113 tot en met 120 van wet nr. 36/1995.

Deze webpagina maakt deel uit van de website [Uw Europa](#).

Al uw [feedback](#) over de verstrekte informatie is welkom.

■ Laatste update: 06/09/2021

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJN-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJN en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.